

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Autonomia Transilvaniei

și

Asociațiunea Transilvană.

Sibiu, 17 Martie n.

„Asociațiunea Transilvană” n’are nimic a face cu autonomia Transilvaniei. Autonomia Transilvaniei e o pretențiune politică a poporului român. Ea constituie primul punct al programului partidului nostru național.

Ear’ „Asociațiunea Transilvană” este o societate culturală, literară, menită a promova interesele culturale și literare ale poporului românesc de sub coroana sfântului Stefan. Ea se numește „transilvană”, pentru-că așa au botezat-o. Și au botezat-o așa, pentru-că a potiori fit denominatio. „Asociațiunea” în Transilvania s’a întemeiat, Transilvănenii au înființat-o, în cea mai mare parte, în Transilvania a lucrat cu deosebire.

„În mare parte” și „cu deosebire”, dar’ nu exclusiv. Pentru-că între primii membri fondatori, între primii membri ai primului comitet, chiar au fost și fruntași români din Banat și părțile ungurene.

Numirea „transilvană” corăspunde perfect caracterului istoric, caracterului original al „Asociațiunei”, dar’ nu exclude din sinul seu pe ceilalți români din patrie. Din contră. În chiar cuvântările fondatorilor ei, în cuvântarea primului president, Andrei br. de Șaguna și în ceea a primului vicepresident, T. Cipariu, se accentuează, clar și lămurit, că lucrarea „Asociațiunei” țintește a fi spre binele tuturor Românilor din patrie. Cipariu asemănându-o cu o plantă îi urează, în discursul seu dela 23 Octomvrie v. 1861, ca „fructe înmiite să aducă de bun și dulce gust tuturor Românilor”.

Astfel „Asociațiunea” noastră este „transilvană”, dar’ nu e numai pentru Transilvăneni, și nu e numai a lor.

Din firea sa „Asociațiunea” n’are nimic cu politica. Și totuși în timpul din urmă s’a adus în legătură cu chestiuni curat politice.

Este ministrul de interne al țării, care a provocat politică în jurul „Asociațiunii”. El a cerut, cu prilegiul modificării statutelor sale, ca să-și modifice și titlul. El a dificultat din vechiul titlu, istoric și caracteristic al ei, cuvântul „transilvană”, sub pretext că nu ar corăspunde dreptului public actual.

Pretensiunea aceasta e absurdă, și noi n’am putut afla în ea nici un reson, nici din partea ministrului, decât că el ar voi ca prin eventuala ștergere a acestui cuvânt să se producă în lume aparența, că abicem de Transilvania, adică de pretensiunea la autonomia ei.

Aici a virit ministrul de interne politică într-o afacere străină de ea.

Noi am fost în contra pretensiunii d-lui ministru, pentru-că o consideram ca o veleitate volnică, neîntemeiată pe nici o basă de drept.

Printre alte argumente, cu cari am cercat să convingem pe oameni, ca să țină la dreptul nostru, am recurs și la argumentul politic cu autonomia Transilvaniei. În numărul 46 al „Tribunei” se zicea într’un articol:

„Ni-se cere ștergerea din titlu a cuvântului „transilvană”, care supără pe Maghiari, și le revoacă în memorie marele lor păcat comis când cu „unime”. Nu vom face aceasta odată cu capul! Să nu o facem!”

„Dacă am șterge din titlul Asociațiunii noastre cuvântul „transilvană”, am renunța noi de bunăvoie la un drept netăgăduit al nostru. Am sancționa noi singuri unime făcută fără noi, și fără ascultarea noastră”.

Era un argument acesta, printre alte argumente, pentru a menține titlul vechi, istoric, sau mai bine zis pentru a hotărî pe oameni să iee cu energie o poziție de apărare față cu pretensiunea volnică a ministrului. Dar’ era numai un argument ad hominem, bun pentru aceia, cari neconvinși eventual prin celealte argumente,

ar putea fi convinși printr-o provocare la sfîntenia programului nostru național.

Tăria acestui argument era menită a pară tocmai aparență, pe care intenționa ministrul să o facă prin eventuala ștergere a cuvântului „transilvană”. Tăria lui intrinsecă însă eră nulă, fiindcă „Asociațiunea” e incapace de a face ceva contra politicii noastre, după-ce politica este absolut eschisă din sinul și cercul ei de activitate.

Apelul acesta la sentimentele politice ale oamenilor, — făcut în prezina votării — n’a avut rezultatul dorit de noi. Regretăm din inimă, că n’a avut acest rezultat. Ne doare acest lucru, nu însă pentru programul nostru, nu pentru punctul prim al programului, ci pentru însăși „Asociațiunea”, care a dovedit un moment de slăbiciune în apărarea drepturilor sale.

Concluzul adunării generale nu atinge, pentru-că nu poate atinge, vederile politice ale partidului național. El poate atinge formal prestigiul „Asociațiunii”, în primul rînd însă, în fond, atinge numai pe aceia, cari cu votul lor au făcut ca acel conclud să fie luat în numele „Asociațiunii”.

Formal acest conclud poate să fie obligator pentru „Asociațiune”, dacă cumva nu-l vor dificulta, căci multe greșeli s’au făcut chiar și în formă. În fond însă, dacă căutăm intrucât el exprimă vederile membrilor „Asociațiunii”, noi credem, că este departe de a fi votul Asociațiunii.

Se considerăm lucrul cevași mai de aproape.

Se convoacă adunarea generală. Convocarea se publică în 9 Februarie n. și adunarea se ține în 10 Martie. De abia s’a observat termenul prescriș de statute (30 de zile).

Publicul nu știe care e pricina, care e scopul adunării, căci nu e informat.

Se face o nedumerire și încep interpelările. În sfîrșit se publică raportul comitetului cu 10 zile înainte de adunare. Până să-și poată da omul seamă de el, trec zile și — e aci adunarea.

Comitetul însuși nu are nici o părere; nu face nici o propunere. De fapt însă majoritatea membrilor din comitet sînt pentru a ceda ministrului. Se lăstește vorba, că e ultimă, dar’ actele nu sînt publicate, numai în resumat, și astfel de abia unii membrii din comitet, cari le-au văzut întregi pot să-și facă o părere, dacă e ultimă ori ba. În cele din urmă ajungem, de și cei-ce susțin că e ultimă cu fapta dovedesc că nu-l consideră de ultimă...

Dar’ ori-cât de puțin informat a fost publicul și membrii „Asociațiunii” despre adevărata stare a lucrurilor, se vedem care a fost opinia generală, ce s’a exprimat.

Dintre foile noastre 4 s’au pronunțat asupra chestiunii, și din cele patru trei („Gazeta Transilvaniei”, „Tribuna” și „Dreptatea”) au fost contra schimbării. Numai „Telegr. Român” a fost pentru schimbare.

Publicul cel mare, care n’a luat parte la adunarea generală, s’a exprimat, în parte, prin telegramele trimise în ziua adunării. Au sosit și s’au cetit în ședința a II., înainte de votare, 11 telegrame. Patru din acestea, (anume cea dela „Despărțământul Clujului”, cea dela „Români din Deva și giur”, cea a dlui Vlăduțiu din Turda, și cea a Românilor (10 inși) din Bucium-șasa, —) s’au pronunțat hotărît pentru menținerea titlului. Celelalte telegrame nu se exprimă, nici pro, nici contra. Două (Reghin și Brașov) anticipă însă aderența lor la concludul ce se va lua.

Mai amintim la acest loc declarațiunea alor 12 fruntași Români din Cluj, membrii fondatori și ordinari ai „Asociațiunii”, cari s’au exprimat hotărît în contra schimbării. Declarațiunea aceasta a fost prezentată „Asociațiunei”, dar’ nu s’a luat în considerare. Cu toate acestea cuprinsul ei a fost cunoscut, căci s’a și publicat.

Să vedem acum votarea și rezultatul ei, din care a eșit concludul adunării.

Pentru a ave o basă comună pentru votarea tuturor propunerilor, am stabilit numărul votanților în 69. Dintre aceștia 37 au fost din Sibiu, 32 din provincie, unii din depărtări foarte mari, reprezentând, așa-zicînd, ținuturi întregi.

Să vedem cum s’au grupat voturile din acest punct de vedere:

Vom considera numai 2 propuneri, cea a dlui Dr. Pop, adică a minorității, și cea a dlui P. Cosma, ori a comisiunii, dacă mai place așa, adică a majorității.

La propunerea Dr. Pop au fost 2 abșineri ori abșentări: 1 din Sibiu; 1 din afară. S’au dat 67 voturi: 22 pro; 45 contra.

Între acestea au fost 36 din Sibiu și 31 din afară. Pentru au votat 16 din afară și numai 6 din Sibiu. Contra au votat 15 din afară și de două-ori atîția, 30, din Sibiu.

La propunerea P. Cosma au fost 7 abșineri ori abșentări, 4 din Sibiu, 3 din afară. Și aci numărul se cam tolează.

Au votat deci 62 de inși, dintre cari 33 din Sibiu 29 din afară.

Între cei 49, cari au votat pro au fost 30 sibieni, și numai 19 din afară. (La acest număr mai revenim.)

Între cei 13, cari au votat contra, au fost 10 inși din afară, și numai 3 sibieni!

Cifrele vorbesc destul de elocuent; noi nu le mai comentăm. O observare însă trebuie să facem la numărul ce l’am subliniat mai sus.

Pentru propunerea dlui Cosma au votat 19 inși din afară de Sibiu.

Între aceștia s’a remarcat numele domnilor: George Pop de Băsești, Dr. T. Mihali din Dej și Dr. I. Șenchea din Făgăraș, cari toți trei au fost votat pentru propunerea I. a dlui Dr. Pop. Aceste voturi au făcut surprindere, fiindcă involvau în sine o inconsecvență. Propunerea I. era principal deosebită de cea III. Aceea susținea: nu schimbăm titlul și remonstrăm; cealaltă zicea: remonstrăm, dar’ totuși ștergem cuvântul „transilvană”, adică schimbăm.

Noi ne-am informat asupra motivului acestor trei voturi și am primit explicații.

La începutul votării asupra propunerii a III-a era generală opinia, că nici aceasta nu va intrunl 2 terțialități. În cazul acesta adunarea rămânea fără nici un conclud, și trebuia să se convoace o nouă adunare.

De eventualitatea aceasta unii se temeau. Că s’au făcut atâtea spese, că s’au pus atâtea osteneți — înzădări! Ca să mai vină la o nouă adunare, asta ar fi prea mult. Și cei-ce astfel au socotit, au votat la ultima propunere pro, pentru-ca cel puțin una să reese.

Socoteala aceasta nu se poate aproba — e clar; dar’ se poate explica.

Ședința primă a ținut dela 4 până pe la 7 ore seara. A doua zi comisiunea a început ședința sa la 7 1/2 dimineața și a ținut până la 1 oră d. a. neîntrerupt. La ședința comisiunii au asistat mai toți membrii. În fine ședința a II-a a ținut dela orele 4 d. a. până seara la orele 10 neîntrerupt.

Cincisprezece ceasuri și jumătate se muncești, se vorbești, se ascuți, se te plictisești și se te indignezi, într’un aer închis și greu — și la sfîrșit se te afli cu absolut nici un rezultat formulat — e grozav!

Astfel se explică cele trei voturi transmise dela minoritatea, ce apără titlul, la majoritatea, ce-l schimbă. Și majoritatea aceasta nu prea are de ce parada cu ele, pentru-că nu ea, nu argumentele ei, le-a câștigat, ci forța unor împregiurări, la care nimeni n’are nici un merit, dacă nu cumva comitetul, prin aceea, că n’a făcut însuși o propunere, care să fi precizat dela început discensiunea, și să o fi ușurat, abreviînd-o.

Pe scurt, concludul nenorocit al adunării este isvorit din voturile Sibienilor, și anume din votul unor anumite cercuri din Sibiu.

După-ce acum este cunoscut istoricul propunerii primite, precum și lista numerelor acelora cari au făcut să fie primită, noi ne putem dispensa de a mai analiza lucrul. Ar trebui să presupunem, că publicul nostru nu cunoaște oamenii și nu-și știe da seamă de legăturile dintre oameni, dacă am continua cu analiza.

Asta nu o putem presupune.

Din contră sîntem siguri, că cetitorii nostri vor pricepe pe deplin rostul votării, pe cum și valoarea reală a concludului luat pe basa acelei votări.

Că prin acest conclud autonomia Transilvaniei nu poate fi atinsă absolut de loc, din cele expuse asemenea e clar și evident. Și dacă o spunem și o repetăm aceasta, o facem nu pentru aderenții nostri, ci pentru acei reuțacioși, cari interpretînd reu faptul, vor să-l folosească în contra noastră.

Dacă atinge pe cineva concludul ultimei adunări, atinge absolut numai „Asociațiunea”.

ASTRA.

Verificare. Pe astăzi, 17 Martie, la 5 ore d. a. sînt invitați membrele și membrii din Sibiu ai „Asociațiunii” spre a verifica procesul verbal, luat în ultima ședință a adunării generale extraordinare.

Felicitare. Tinerimea noastră universitară din Viena a adresat la 15 c. următoarea telegramă dlui Dr. Amos Frâncu:

„Te felicităm pentru atitudinea-ți corectă, în special pentru votul separat”.

Femeile membre ale „Asociațiunii”. La ultima adunare generală a făcut surprindere faptul, că patru dame, membre ale „Asociațiunii” au votat. Chestiunea: dacă pot femeile să fie membre ale „Asociațiunii” a fost discutată mai întâiu în adunarea generală din Șomcuta, la 1869.

La propunerea dlui Ios. Vulcan a hotărît atunci adunarea, ca și „femeile să poată fi membre părținătoare (contribuitoare) ale asociațiunii”.

Di Vulcan a fost propus atunci, ca femeile cari se fac membre se aibă toate drepturile membrilor ordinari p. e. „dreptul de a lua parte la desbateri, de a vota, de a ține disertațiuni etc.”

Propunerea aceasta însă, din cauze formale, n’a fost admisă la discuțiune.

Sibiu, 17 Martie n.

Alegerile în Bucovina. La alegerile din 15 Martie pentru Reichsrathul din Viena a fost ales în Bucovina la curia II. domnul baron George Vasileo, proprietar mare în Berhomet, ear’ la curia I. domnul Dr. Ioan Turcan, consilier consistorial. Toate alegerile au decurs în ordine bună, și au de rezultat reprezentarea Românilor din Bucovina în Reichsrathul austriac prin cinci deputați harnici.

Din parlament. Ieri, Marti, dieta maghiară a continuat discuția asupra bugetului ministrului de justiție. Ministrul Erdély a promis îmbunătățirea sorții diurniștilor, precum și reforma judecătorei de bursă. A polemizat apoi deputatul Emmer cu toți aceia cari s’au ocupat cu vorbirea sa din rîndul trecut; lui Emmer i-a răspuns Polonyi, Neumann Armin și secretarul de stat Ploss Sándor și așa s’a terminat de nou o ședință plătită cu 4000 fl.

Angelo de Gubernatis. Savantul profesor și deputat italian dl conte Angelo de Gubernatis a părăsit țara românească, unde a fost obiectul celor mai frumoase ovațiuni. Nobilul conte a adresat din Sinaia d-lui Petrețean-Buseu, președintele Ligei culturale, secția București, următoarea frumoasă telegramă de adio:

„Mulțumesc foarte mult Ligei române, pentru urările făcute Regelui Italiei pe care, îndată le-am comunicat Majestății Sale. Sînt încă căldura Ligei la Sinaia unde mă afla acum și mulțumesc comitetului, președintelui și membrilor ei pentru onoarea fă-ută țerei mele în persoana mea. De Gubernatis”.

Din Viena.

— Scrisoarea corespondentului nostru. —

Ouvențul tinerimei. — Alegerile în Austria. — Vizita învățătorilor maghiari. — Studenții la Grecia. — Monarhul la Rusia. — Adresa Rutenilor. — Sărbarea zilei de 13 Martie. — Deputatul maghiar în Viena. — „Reichsrath” austriac. — O coincidență.

— 14 Martie n.

Ouvențul tinerimii române din Viena adresat juriștilor orădani (în afacerea „csárdás-ului”) a avut succesul dorit; — tinerimea română din Oradea se consolidează pentru acțiuni naționale.

Zilele trecute tinerimea din Viena a primit un românesc răspuns, subșris de 22 tineri orădani (majoritatea), prin care li-se aduce celor dintăiu sincere mulțumite pentru încurajarea dată și totodată li-se promite solemn, că în viitor la ori-ce ocazie se vor afirma pe toate terenurile ca activi și energici tineri români.

Alegerile în Austria continuă zilnic. Până azi (Duminecă în 14 Martie) sînt deja aleși 77 deputați.

În curia V. (cercurile Vienei) au învins antisemiții. — În toate 5 cercurile au fost aleși numai candidații partidului antisemit (între cari și Dr. Lueger).

În provincii mandatele au fost împărțite cu deosebire între candidații partidelor: clerical (15) antisemit (11 cu Viena) și social-democratic (13).

Alegerile viitoare promit mai mult succes partidului clerical și antisemit.

Turburările încă nu lipsesc dela alegeri și cu deosebire în Galiția și-au ajuns culmea (mai mulți alegători omorîți, răniți și în masse arestați).

Reuniunea centrală a învățătorilor vienesi, — o reuniune jidovită de tot — a cercetat în anul 1895 capitala Ungariei, delectându-se în „csárdás”-urile neomaghiarilor de pe acolo, în „gulyás”-urile papricate și în alte „lucruri frumoase”, din cari e abundanță mare în Pesta. Când plini de plăcute suveniruri s’au reîntors, așteptau cu nerăbdare reînapoierea vizitei lor. Stilpii culturii maghiare însă, vînd ca în anul „millenar” să ridice și ei nîmbul numelui de maghiar, au făcut cu mare abnegație „studii” prin „Ös-Budavér” și astfel n’au venit la Viena. Anul acesta însă voiau să vină cu toții ca să se convingă, că oare „poporul ales” din Viena tot acel nas tipic îl are, ca ai lor de acasă. Dar’ deodată s’au trezit cu o scrisoare a dlui Alfred Seypel, secretarul general al reuniunii din Viena, unde îi roagă, ca să amîne venirea lor până la anul 1898, fiind triația poporului de tot mare, ear’ situația politică de tot tristă și fumeșă.

Oare când se vor plînge Jidanii și în țeara lui Bănffy așa de amar?

Am fost martorul unei scene încântătoare.

Nouă studenți greci au plecat în patrie ca să se lupte cu armele în mînd pentru libertatea întregii lor națiuni.

Încungurați de strigăte entusiaste, cu ochii scînteietori, cu fețe senine, i-am văzut stînd pe scările trenului.

Dr. Christomanos le-a ținut o însuflețită cuvîntare și le-a predat o cunună de lauri.

Când a plecat trenul, stăteam cu toții cuprinși de o nespusă duișie și din falăitul batistelor parcă auziam sublima șoaptă „dulce et decorum est pro patria mori”.

Monarhul nostru, după-cum afirmă zia-rele de aici, va pleca la 28 Aprilie a. c. la Petersburg, pentru a reîntoarce visita Țarului Nicolae II.

În suita M. Sale vor fi între alții: mareșalul curții prințul Lichtenstein, gener-adj.

conte Paar, ministrul de externe Goluchowski și alte notabilități.

Se crede, că M. Sa la reîntoarcere va merge și la Berlin, pentru a visita și pe împăratul Wilhelm II.

În urma ne mai pomenitor abuzuri electorale ce s'au făcut în Galiția, *Rutenii au adresat Monarhului un memorandum*. Desperate sunt cuvintele cu care se descrie campania electorală. Cei mai buni ai poporului înțemnițați, masa poporului reținută prin baionete, uitată în frig și ploaie, listele falsificate, cei admiși huliți și batjocoriți, eată o alegere din Galiția, deamă de alegerile lui Bănyfi. Și aceste toate le cetim în adresa aceea, cetim cum blândul popor rutean, călcat în picioare, șicanat, chinat, plin de furie, plin de durere națională, se adresează către Monarhul, ca dreptate să le facă.

Zina de 13 Martie a fost sărbătoare în mod însușitor.

În 15 Martie 1848 pentru prima dată s'a ridicat poporațiunea Vienei în contra tiraniei secolelor trecute. Pentru prima dată s'a accentuat ideea libertății naționale prin masele poporului Vienei. Sângele ce s'a vărsat în aceea zi, a fost impulsul marelui revoluțion din 1848, ce s'a prăbușit cu putere elementară asupra monarhiei.

Demn sărbătoare a fost această zi. Cuvântări entusiaste făceau istoricului ei, cununii de lauri înecunau mormintele căzuților în aceea zi, și un public numeros și adânc emoționat era dovadă, că sfântă e memoria faptelor eroice.

Judecătoria cercuală (Alsergrund) din Viena a pedepsit zilele trecute pe *deputatul maghiar Stefan v. Szabó* cu trei zile arest sau 30 fl. în bani. Substratul acuzei a fost o părușă, ce a avut-o „cavalerul” Szabó, în una din străzile Vienei cu un anumit Dr. Valerian, medic militar.

Așa se vede, că pentru „cavalerii nației” nu ajunge Ungaria, ca „loc de scandal”, trebuie să se distingă și în capitala monarhiei — ca reprezentanți ai „cavalerismului”.

Se face combinația, că *președinte al Reichsrath-ului austriac* va fi denumit fostul prim-ministru, prințul Windischgrätz. Vice-presidenți vor fi: prințul Carol Auersperg un membru polon al Casei-Magnaților.

Înainte de deschiderea parlamentului, Casa-Magnaților va mai primi încă vre o 15 membri noi denumiți.

E o curioasă întâmplare, că în aceeași zi, când dl. Bănyfi a răspuns la interpelarea în chestia Cretei, și întreg parlamentul maghiar, ca de obicei, a luat cu mare satisfacție la cunoștință răspunsul, firul telegrafic ne aduce o știre tot atât de importantă.

Anume prea laudabilul magistrat al orașului München la vehemente interpelări, la dese și motivate plângeri, a luat unanim deciziunea, ca să se aplice cele mai stricte măsuri în contra celui birtaș, care nu va — *umple conștiința poeziei de bere*.

Ne întrebăm, că pentru liniștea și pacea Europei, oare care fapt e mai important? — O — a — P — a.

Demisiunea dlui D. A. Sturdza.

Ziarele din România, primite astăzi, nu ne aduc nimic pozitiv despre demisiunea dlui Sturdza din președinția senatului, despre motivele care au provocat această demisiune, și nici despre modul aplanării acestui incident, care atinge dureros întregul partid național-liberal din țeară. Tot ce se știe e, că dl Sturdza înainte de a-și da demisiunea, și după demisionare, a fost primit în audiență lungă la palat. Se mai știe apoi și aceea, că s'au început tratative de împăcare cu dl Sturdza, dar după apusele unui ministru:

„Toate încercările noastre, pentru a-l face să-și dea pe față gândurile ascunse ce nutrește președintele senatului, au fost zadarnice.

„Am făcut toate demersurile pentru a decide pe dl Sturdza, ca să se spună ce vrea. Atât Sâmbătă, însă, cât și azi. Duminecă, în întrevederea dela creditul rural cu dl Aurelian, dl Sturdza a refuzat să dea vre-o explicație. „Singurul motiv ce invoacă d-sa este dorința neîndrăgita, ce are de a se retrage”.

Cu toate acestea, guvernul român nu a pierdut speranța de a pute îndupleca pe dl Sturdza să nu insiste pe lângă demisiune, ci să se supună votului senatului, care de bună-seamă nu-i va primi demisiunea nici a doua oară.

Despre ședința senatului de Luni, găsim în *Epoca* următoarele amănunte:

„Ședința senatului nu s'a deschis încă la orele 2 și jumătate.

Dl Petre Grădișteanu a declarat, că nu poate deschide ședința până nu va avea o declarațiune specială din partea președintelui dl Dim. Sturdza. Aurelianiștii protestează în contra acestei teorii false și dl V. Lascar, ministru de interne, s'a retras cu dl P. Grădișteanu să se confereze.

Dl P. Grădișteanu cedând insistențelor dlui Lascar, deschide ședința. Pe banca ministerială se află d-nii V. Lascar, Gh. Mitrăscu și general Berendei.

Dl P. Grădișteanu ridică următorul incident: Poate senatul să țină ședință fără președinte sau fără o delegație dată de președinte vre-unui vicepreședinte, ca să prezideze ședința?

Dl A. Vizanti spune, că nu e nevoie de o delegație, căci primul vicepreședinte poate ori când să deschidă ședința în absența președintelui. Se produce un șagot neobișnuit la senat; mai mulți senatori protestează.

Domnul general Catargiu din deferență către domnul Dim. Sturdza, șeful efectiv al partidului, propune să se suspende ședința și senatorii să treacă în altă sală spre a discuta ce este de făcut.

Dl Costescu-Comănean în aplauzele dlui Procopie Dimitrescu, Periețeanu-Buzău și colonel Obedeau, regretă „pasul precipitat al dlui D. Sturdza, care și-a dat ca din senin demisia” și spune, că ședința poate să fie prezidată și de dl Grădișteanu.

Dl Zăgărescu ține un lung discurs, făcând apologia dlui Sturdza și conchizând la suspendarea ședinței.

Aurelianiștii cer închiderea discuțiunii, ear' sturdziștii protestează.

În sfârșit se pune la vot cu bile, în urma cererii aurelianiștilor, închiderea discuțiunii.

Rezultatul votului:

Votați 80.

Pentru închidere 46.

Contra închiderii 34.

S'a pus la vot prin ridicare de mâni, dacă domnul Grădișteanu poate prezida ședința fără o delegație specială a dlui Sturdza.

S'a admis și se intră în ordinea zilei. Aci se întrerupe raportul *Epocii*. Îi vom da continuarea după numărul ce ne va sosit mâine.

Angelo de Gubernatis.

Banchetul Ligei.

Vineri seara a avut loc, în sala Otelului de Boulevard în București, banchetul dat de Liga Culturală în onoarea d-lui de Gubernatis.

Rar s'a văzut în capitala română un banchet atât de bine organizat. Au participat la el 82 de persoane. Drapelele Italiei și ale României ce împodobeau sala, fracurile domnilor și elegantele toalete ale damelor, dădeau un tablou estetic și distinct.

La ora 8 seosește d-l de Gubernatis cu amabila sa fiică, d-soara Cordelia, care purta un prea frumos costum național românesc oferit din partea Ligii, — și sunt primiți în saloanele imnului național italian și în saloanele de aplauze ale asistenților.

După ce d-l V. A. Ureche și d-l Periețeanu-Buzău prezintă conțelul persoanele, cari n'auvseră încă onoarea de a-i fi cunoscute, se servește masa.

În timpul mesii muzica regimentului de geniu cântă alternativ melodii italiene și române. La șampanie d. V. A. Ureche deschide seria toasturilor, închinând paharul în sănătatea MM. LL. Regelui și Reginei.

Imediat se ridică d. C. Esarcu și poartă un toast în sănătatea MM. LL. Regelui Umberto și a Reginei Margherita.

Ambele aceste toasturi fură ascultate de către asistenți în picioare, și acoperite de frenetice aplauze.

D-l Ureche se ridică din nou, și spune că acum trei ani, când întreg neamul românesc urmărea cu nespuse revoltă suferințele peripețiilor monstruosului proces al Memorandului ce se desăbătea la Cluj, d. de Gubernatis îi trimise în o scrisoare călduroasă simpatii pentru cauza poporului românesc.

După ce d-l Ureche dă citire scrisorii, arată cum din momentul ce a primit acel semn de încurajare pentru Românii, numărul amicilor cauzei noastre naționale a crescut. Terminând, d-l Ureche prezintă d-lui Gubernatis, în numele Ligii și între aplauzele celor de față, o pană de aur.

Foarte emoționat, contele de Gubernatis se ridică și zice:

Iubiți frați, vă cer să aveți puțină indulgență, dar și puțină îndurare pentru mine. Sunt câteva zile de când mă găsesc între Români și trec din emoție în emoție.

Ceea-ce spuse d-l Ureche la adresa mea, mă pătrunde până în fundul inimii. Vă rog, prin urmare, să mă iertați dacă în cuvintele mele se simte oare-care turburare pe care n'o pot ascunde.

E mai mult timp de când mi-am dat, sau mai bine de când am primit, o misiune. Era ca o voce interioară care-mi zicea:

„Din micul tîu Piemont ai văzut puțin câte puțin mărindu-se patria ta, dar mișcarea lumii latine nu acolo se va opri”.

Și apoi dincolo de Italia am simțit că sufletul meu îmbrățișează mișcarea lumii latine, cu aceea simpatie, de care s'a resimțit întreaga mea operă.

Mărturie de simpatie am primit cam de pretutindeni.

Într-o zi în Franța, un mare scriitor, o femeie, Daniel Sterne, îmi zicea glumind, că scrierile mele au să fie gustate mult de femei, și adăuga: Scumpul meu Gubernatis, dacă ar trebui să definesc, aș zice că ești un bun fir conductor internațional”. Și era adevărat. Acolo unde găseam un curent favorabil, merg înainte. Am parcurs multe țări, dar curentul electric cel mai cald, cel mai animat l'am găsit aci în România. Nu este dar de mirare ca sufletul meu să-și zică astăzi, că avea o presimțire, că petrecerea mea între d-voastră are să-mi fie unul din momentele cele mai frumoase ale vieții mele. (Aplauze).

Mă simt acoperit de onoare, simț că datorita mea către România este de a-i arăta sentimentele mele de sinceră recunoștință și admirațiune și încă mă simt îndatorat către d-nsa, pe cât cuvântul meu îi poate fi util.

Am simțit azi, că frații Italiei sunt mai numeroși decum s'ar fi crezut, și că la olaltă ei sunt și mai călduroși decât se presupunea. (Aplauze).

Se presupune de departe, că limba română ar fi o limbă coruptă, se crede că în această țară nu există nimic bine definit. Nu am găsit nimic nehotărât în această țară. Totul îmi pare așa de clar, așa de pur, așa de înalt! România este într'adevăr un larg curent de civilizație.

Domnilor, eu am venit aci și m'am convins, că viitorul Peninsulei Balcanice este asigurat, pentru că tot ca și în Italia, unde mișcarea a pornit dela Nord, asemenea și în Peninsula Balcanică tot dela Nord va porni mai crâncen și mai târziu aceea mișcare de idei de regenerare și de progres. (Aplauze frenetice).

Eri am avut plăcerea de a insista asupra caracterului esențial latin al poporului român, dar cum am mai spus-o, ceea-ce caracteriză popoarele latine este mai ales puterea lor de asimilare.

Ei bine, din punctul acesta de vedere îmi pare, că în Peninsula Balcanică Românii sunt aceia cari au știut mai bine ca celelalte popoare să asigure mișcarea ideilor europene.

În această peninsulă, mai ales Românii sunt animați de un spirit foarte larg. Toate celelalte popoare sunt stăpânite de vederi mai puțin largi — poate din motive istorice.

Nu cunosc în destul, și o regret, pe țeranul român, dar știu că clasele conducătoare din București, guvernul României civilisate, au foarte mare încredere în virtuțile acestui popor și că acești conducători spirituali lucrează neîncetat, ca să-i amelioreze soarta.

Dar cea mai mare încredere, cea mai mare speranță mi-le dă progresul extraordinar al mișcării intelectuale în această țeară, a cărei renaștere printre națiunile civilizate datează numai de câteva decenii. Acest progres este datorit glorioșilor strămoși ai pa-

riei române; este datorit lucrării neîncetate de astăzi; el este datorit sentimentului vostru patriotic, așa de puternic.

Grație acestei uniri a tuturor sufletelor române într-o singură și aceeași cugetare, grație patriotismului reprezentat, mai cu deosebire prin Liga Română, care astăzi m'a chemat la banchetul ei, toate ideile cari se agită în această țeară merg în aceeași direcțiune: ele merg înainte.

Am vizitat școalele, Academia, Universitatea. Am fost oaspetele Ateneului. Am găsit pretutindeni la acest popor tinăr semnele netăgăduite ale unei puternice renașteri.

Fie ca aceste semne să inspire și o mai mare încredere în puterea civilizațiunii românești. Cât pentru mine privesc cu încredere în viitorul acestei națiuni privilegiate (Aplauze).

Astăzi ați pus pe pieptul meu „Steaua României”. Până aci o priveam de departe. Acum când o port lângă inimă, mă va inspira mai mult ca să fac ceea-ce doresc și ceea-ce dătoresc națiunii române. (Aplauze).

„Mi-s'a oferit o pană de lebedă. Aceasta înseamnă, că este curată. Dacă în viața mea de scriitor am avut un orgoliu, este că totdeauna pana mea a fost curată. (Aplauze).

Dar fiindcă pana de lebedă s'a transformat în pană de aur, rog pe Dumnezeu să mă inspire ca să pot scrie cu ea tot binele pe care-l cuget despre România, pe care o iubesc. (Aplauze prelungite).

Au mai vorbit apoi dl Petre Grădișteanu pentru rassa latină, dl Delavrancea pentru Italia, dl Discuș tot pentru contele Gubernatis, dl Sihleanu (în italienește) pentru d-soara de Gubernatis, dl Valerian Urseanu (tot în italienește), dl colonel Obedeau pentru armata italiană.

Dl de Gubernatis ia încă odată cuvântul, (de astă dată în italienește) și zice, că fiindu-i dat să auză două discursuri în limba sa, ține să-și exprime și el în limba sa națională mulțumirea ce o simte pentru bunele sentimente ce i-au fost exprimate. Vorbitorul accentuează că în Italia este multă genialitate, sunt multe porniri spre idealitate, dar un lucru le-a lipsit Italianilor: cunoștința înrudirii lor cu poporul român.

Dar tocmai natura lor idealistă obligă pe Italiani, a-și aduce mai adese-ori ca în trecut aminte de Români.

Oratorul termină în aplauzele generale, zicând, că entusiastele manifestări de simpatie ale Românilor pentru Italia fac, ca și numărul îndatoririlor pe cari le au Italianii față de Români să crească.

După acest discurs, și în urma unei dorințe a dlui de Gubernatis, toți comeseții iscălesc apoi numele lor într'un album al fiicii d-sale.

În timpul acesta vorbește dl C. F. Robescu, primarul capitalei, rugând pe oaspe să transmită Romei, cetății eterne, salutările capitalei române. Mai vorbesc apoi domnii Barbu Păltineanu, Stroe Belloescu ș. m. a.

Abia la ora 12 din noapte se sfârșă această frumoasă și atât de animată sărbătoare de înfrățire italiano-română.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Câteva idei despre dragostea de mamă.

— Prelegere citită la ultima serată a studenților universitari din Cluj. —

În ore de singurătate și liniște, când nici o grijă de-a prezentului și nici o temere de necunoscutul viitor nu agită echilibrul sufletului meu, îmi place să mă perd cu gândul în vremi de mult, de mult trecute și se răscolesc pînărele suvenirile copilăriei mele.

Și de câte-ori mi-e dat să trăiesc momentele chinuitor de dulci ale acestor reamintiri, îmi apare înaintea ochilor spirituali un chip iubit de femeie, formând centrul strălucitor al tuturor suvenirilor unor vremi ce n'au să vie eări.

O vîd atunci cu fața ridicată de aceeași iubire sfântă și privindu-mă cu aceeași nesfîrșită bunătate, căreia asemenea n'am mai aflat la nici o altă femeie din lume, căci toate „mi-au fost și îmi sînt mai mult sau mai puțin străine, numai ea singură a fost: mama mea.

Anii trec, se strecoară pe neobservate, întocmai ca apa lină și adîndă a fluviilor, și eu aruncat în dreapta și stînga de valurile vieții, am înălțat în cale-mi femei nenumărate și blânde și ambițioase, nesimțitoare sau sentimentale. M'am născut să pătrund în mi-

sterul sufletului lor, și la prima vedere nu am aflat în el nimic ceea-ce nu ar fi curat omenesc.

Dar' când m'am uitat, mai bine zărit-am într'un colț modest și retras un strălucitor mărgăritărel, o schintesă dumnezească, ce întuneacă cu splendoarea ei toate celelalte calități și bune și rele ale unui suflet de femeie, era: iubirea maternă.

Cuprins de admirare, orbit oare-cum de etern neperitoare strălucire a acestei virtuți divine, cercat-am de repezi-ori să-mi dau seama despre importanța ei în relațiile vieții-torilor de pe acest pământ.

În cercetările ce urmează, nu voiu ave să umblu pe căi ne străbătute încă de spiritele scrutătoare ale omenirii, căci tema aceasta nu e nouă precum veche este ca și omenimea: iubirea maternă.

Nu-mi vindic alt merit decât de a fi cules de ici de colo câte un spic al produselor spirituale al celor puțini aleși, cari s'au abucumnat și au cugetat pentru noi toți, și adunându-le într'un mănunchiu să vi'l presint și d-voastră în șirele ce urmează.

Cerându-mi dela început scusele dacă cumva voi abusa pre mult de stim. D-voastră paciență, voi trece la „înșăși obiectul temei mele:

I.

În scrutațiile neobosite după adevăr spirituale omenești au pornit din puncte de vedere diferite, au rătăcit pe căi diverse, și astfel numai natural e, că esențial diferite au trebuit

să fie și rezultatele mai bune sau mai rele la cari au ajuns.

Nu cede în sfera lucrării mele, ca să mă ocup cu nenumăratele sisteme filosofice ale evului vechiu și nou, cu toate acestea pentru mai buna înțelegere a celor următoare aflu de necesar a schița prin câteva trăsuri deosebirile esențiale dintre două direcții mari filosofice cari au domnit peste cugetarea omenească.

Primul e așa numita școală metafisică, cu un trecut bogat și glorioș, dar azi răsturnă mai numai la teritorul lumii germane; a doua în timp mai nouă și după rezultatele frumoase la cari a ajuns cu cele mai multe șanse de a deveni filosofia viitorului: e așa numita direcție pozitivistă întemeiată de francesul August Comte și perfecționată și întregită de englesul Stuart Mill și de cel mai mare filosof în viață, Herbert Spencer.

Ceea ce-i distinge pe pozitivisti de școala metafisică, e că ei au eliminat din cercetările lor toate problemele suprafirești așa numite metafisice, cum e d. e., întrebarea despre ființa lui D-zeu, despre nemurire, despre viața cealaltă etc., ca pe unele cari nu e dat omului mărginit să le deslege cândva. Luând de basă experiența, și-au propus a studia fenomenele fizice și spirituale așa cum se prezintă ele de fapt, și din raportul lor reciproc precum și din istoricul dezvoltării lor se scoată legile eterne și universale după cari se guvernează lumea.

Micimea spațiului și a timpului mă face să mă restrâng numai la aceasta din urmă și avînd înaintea ochilor metodel de care se

folosesc pozitivistii pentru a explica cutare fenomen, voi cerca a-mi da seamă despre iubirea maternă respective despre legile căreia e supusă ea.

Zace în natura cercetărilor de acest fel, ca înainte de toate să avem la îndemână un număr oare-care de date de ale experienței de toate zilele, ca comparându-le, să vedem ce-i în ele numai întîmplător și ce e comun și esențial și într-un cât sîntem în stare să scoatem din ele o lege universală care să o putem aplica la toate fenomenele de asemenea natură.

Purcînd pe calea aceasta, vom observa că iubirea maternă nu e o însușire proprie numai oamenilor, ci o aflăm în aceeași măsură și la celelalte vietuitoare de pe pământ. Vom vedea că în manifestările ei ea e tot așa de frumoasă și la animale, întocmai ca la ființele raționale.

Ne vom convinge tot din experiență, că iubirea aceasta nu e un produs al învîlului, al obiceiului, ci e ceva cu totul instinctiv și înăscut.

Dacă vom lua bunăoară ori-ce animal, de casă sau sălbatic, și-l vom închide de mic într-o colivie ca să nu vie în legătură cu nici o altă ființă vie, și după cîtăva vreme îi vom reda libertatea, vom vedea la el de sigur simptomele netăgăduibile ale afecțiunii materne. Așa d. e. o pasere își va face cuibul întocmai ca și celelalte de felul ei și își va înălța și nutri pușorii dină ca să-o învîțat cineva la așa ceva.

Luând toate acestea în considerare, ne va fi ușor să tragem concluziunea și să formulăm legile afecțiunii materne. Și vom zice: „Iubirea maternă este o lege biologică căreia îi sînt deopotrivă supuse atât animalele, cât și omul, această coroană a creațiunii”.

Mergînd mai departe și trăgînd concluziunea și din modul cum se naște și se manifestează ea, vom ave și o a doua lege, care va suna astfel:

„Iubirea maternă departe de a fi ceva artificial, produs al învîlului, ea e per eminențiam instinctivă, întruind toate semnele caracteristice ale instinctelor.

Care va să zică, ea se manifestează înconștient, și îndată la prima izbucnire a ei e tot așa de puternică ca și mai târziu.

Nu aflăm deci aici aceeași gradăție și dezvoltare care e caracteristica primă la toate celelalte fenomene sufletești cum e d. e. intelectul, memoria etc.

Există o lege în natură dela care nu este nici o abatere, și care ne spune că în natură nimica nu e întîmplător și fără o însemnătate mai profundă, ci ori-ce lege fizică sau morală e produsul unei necesități permanente.

Dacă am aflat în cele de mai sus legile afecțiunii materne, urmează dela sine să-i aflăm și rațiunea de a exista sau cum ar zice frații din România, să stabilim rezoluți acestor legi.

Valer Moldovan.

(Va urma).

**Rînduiala este sufletul lucrurilor,
dar' și isvorul bunăstării.**

Baza rînduiei în fiecare casnicie este
femeia cea bună,

dar' și
mobilele practice, durabile și frumoase.

Aceste calități le-au

mobilele din lemn încovoiate

ce se fabrică în cea mai mare alegere, pentru căsnicii bogate și sărace,
pentru odăi, saloane, culine și grădine, pentru oameni în vîrstă și copii

Fabrica de mobile

a societății pe acțiuni

în Turceansky Sv. Martin (Turóc-Szt.-Márton).

De sigur nu este nici o familie în Ardeal, care n'ar găsi ceva pe
placul ei în depositul nostru. [969] 1—10

**Prețuri curente ilustrate trimitem ori-și-cui la ce-
rere gratis și franco.**

— Când veți comanda, provocați-vă la acest anunț. —

„FURNICA”

CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN FĂGĂRAȘ.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de economii „Furnica”, societate pe acțiuni, se
învită prin aceasta în virtutea §. 16 al statutelor societății la

a XIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Făgăraș, Joi, în 15 Aprilie st. n. 1897 înainte de amiază
la 10 ore în localul societății.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului 1896 și raportul comitetului
de supraveghere.
 2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
 3. Fixarea prețului marcelor de prezentă, pentru direcțiune și pentru comi-
sarul de zi.
 4. Alegerea conform §§. 30 și 57 din statute a 2 membri în consiliul
direcțiunii în locul celor eșiți.
 5. Eventuale propuneri făcute în sensul §. 17 lit. g) din statute.
- Domnii acționari, cari în sensul §§. 17, 18 și 19 din statutele societății
voesc a participa în persoană sau prin plenipotenți sunt rugați a-și depune la cassa
societății sau la institutul de credit și de economii „Albina” în Sibiu, acțiunile lor
și eventual dovezile de plenipotență cel mult până în 14 Aprilie st. n. 1897.

Făgăraș, în 1 Martie 1897.

[974] 1—1

Direcțiunea.

Contul Bilanțului.

Active:		Pasive:	
Cassa în număr	4906 17	Capital social 300 acțiuni a fl. 200	60000
Cambii escomptate	363.890.25	Fondul de rezervă	14505 75
Credite cambiale cu asig. hipotecară	80.262.20	Fondul de pensii al func.	2100
Împrumut pe oblig. cu cavenți	444152 45	Depuneri spre fructificare	432932 84
Efecte	34918 10	Cambii reescomptate	25520
Realități casele societății	4301 94	Interese transitoare anticipate	1587 05
Diverse conturi debitoare	61154 90	Dividende neridicate	142
Mobilier	1004 17	Diverse conturi creditoare	3777 84
după amortisare	444 17	Profit transpus din anul 1895	1.136 46
	399 75	Profit curat din anul 1896	11.186 54
	550837 48		12323 —
			550837 48

Contul profitului și perderilor.

Debit:		Credit:	
Interese:		Profit transpus din anul 1895	1136 46
pentru dep. spre fructificare	20706 10	Interese:	
Spese:		dela cambii escompt. 38.991.33	
salare, porto, diverse	3628 58	dela împrumut pe	
mărci de prezentă	1052 —	obligat. cu cavenți 2.799.88	36791 20
Contribuțiune:		Taxe ptr. transcrieri de acțiuni	4 —
directă	193 84	Chirie dela casele societății	3616 —
10% contrib. după in- teresele depun. spre		Provisiuni	99 56
fructificare	1960.28		41647 22
Amortisare:			
10% din mobilier	44 42		
Profit curat transpus din anul 1895	1.136 46		
Profit curat din anul 1896	11.186 54		
	12323 —		
	41647 22		

Făgăraș, în 31 Decembrie 1896.

Basiliu Rațiu m. p.
președinte.

Ioan Dejenariu m. p.,
comptabil.

Membrii direcțiunii:

Iuliu Danu m. p. Demetrie Chisierianu m. p. Ioan Turcu m. p. Basiliu Stanciu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și confruntându-le cu
registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, le-am găsit în
consonanță cu aceleași și exacte.

Făgăraș, în 27 Februarie 1897.

Comitetul de supraveghere:

Gregoriu Negrea m. p.

Ioan Chimbășanu m. p.

Ioan Pop m. p.

Gerasim Grama m. p.

Iosif Lissai m. p.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Un tinăr român

perfect în limba maghiară așteaptă imediat
ocupațiune în cancelaria notarială din Sadu.

Reflecții la acest post au să se
adreseze la dl **Popoviciu**, notar
comunal în Sadu, u. p. Nagy-Disznod.
[977] 1—3

Nr. 45—1897.

[976] 1—2

Pășunat de vite.

În 25 Martie st. n. (13 Martie
st. v.) la 3 ore d. a. în cancelaria co-
munală din Daia-săsească, se va da
în arândă, pe unul ori mai mulți ani un
pășunat de 70 jugere potrivit pentru
oi și alte vite.

Daia-săsească, (Thalheim,) 14
Martie 1897.

Presbyteriul ev. A. B.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă
prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socec
& Comp., 1893) fl. 1.50.
„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Ba-
lade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea,
1896 fl. 1.25.

La comanda, care sînt a se adresa „Ti-
pografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de
a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr.
porto pentru 1 volum.

Tochmai a apărut și se află de vânzare
la „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu:

GESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
ÎN

UNGARIA

DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

an apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 prețuri întințate în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu
se află de vânzare opul premiat și publicat de
„Asociațiunea transilvană pentru literatura ro-
mână și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op., care se extinde pe 216 pagini, cu-
prinzând cele mai frumoase povești și la urmă
o însemnare a provincialismelor, costă numai
50 cr. plus 10 cr. porto.

Andrei Rieger,

prima fabrică ardeleană de mașini agricole și turnătoare de fer
în Sibiu

[946] 2—10

recomandă pentru sezonul de primăvară dlor p. t. economi
și proprietari, celea mai plăcute și de dînsul înființate:

Pluguri schimbătoare

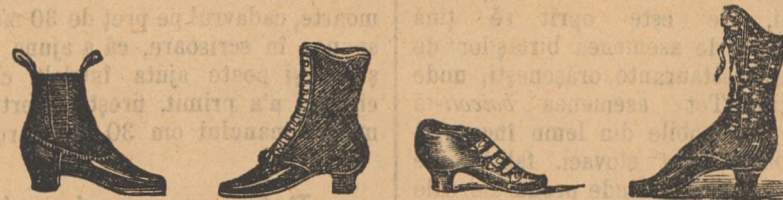
(original Rieger),

precum și pluguri universale și cu brasadă adîncă.

Tăfaluguri pentru oblit livezi. **Grape cu lanț** pentru grăparea livezilor,
cu prețurile cele mai moderate.

— Prețuri curente franco și gratis. —

Lucru solid, durabil și elegant.

Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 37.

Subscribul am onoare a aduce la cunoștință on. public, că
în lucrătoria mea de păpucărie efectuează tot felul de
încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot
felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate;
oferesc totodată spre mulțumirea tuturor **marfă solidă** și
prompt executată.

Atrag atențiunea on. public, că m'am hotărît -- de aci încolo
— a cerceta toate țărgurile de țeară din Ardeal, servind cu lucru
bun și durabil executat în lucrătoria-mi proprie, ear
nu marfă de prin fabrici, precum fac mulți alții.

Recomandându-mă spriginului binevoitor sum
Sibiu, în Martie 1897

cu distinsă stimă

Constantin Dragoș

măiestru pantofar.

[918] 2—10

Marfă gata din materialul cel mai bun.

Prima bererie maghiară pe acții în Steinbruch.

Spre binevoitoare atențiune!

Stimabilii noștri mușterii, cât și p. t. consumenții sînt cu tot
respectul rugați a fi cu atențiune și a nu schimba marca noastră
cu marca celeialalte bererii din Steinbruch.

Atât butoaiile, cât și sticlele noastre sînt provăzute cu întreaga
adresă: prima bererie maghiară pe acții în Steinbruch,
fiind și dopurile sticlelor astfel înferate.

Cu distins respect

Depozitul principal

al primei bererii magh. pe acții în Steinbruch.

Sibiu, strada Schewis nr. 3.

[903] 2—3

Prima bererie maghiară pe acții în Steinbruch.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Inbire”, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan”, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan”, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75.

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse”, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de *nuvele*:

„În vîltoare”, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.